

# РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. София, 06.01.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 05.12.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4918** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следв.от АПК вр.с чл.53,ал.2 от ЗКИР.

Образувано е по жалба, подадена от В. С. П. и З. Н. П., двамата със съдебен адрес: [населено място], [улица]N 24, /партер/ против отказ с изх. N 94-4589-22-10-2938/18.03.2011г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър. С оспорения акт е отказано изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри/ ККР/ за поземлени имоти с идентификатори 68134.4082.352 и 68134.4082.784 по плана на [населено място],[жк].

В жалбата се излагат доводи за материална незаконосъобразност на оспорения отказ. Твърди се, че неправилно административният орган се е позовал на липсата на подписан от всички заинтересовани лица акт за непълноти и грешки, като не е съобразил влязлото в сила съдебно решение, с което е приключило проведеното по реда на чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ производство и не е приложил разпоредбата на чл.65, ал.5 от Наредба N 3/2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на ККР.

В с.з., жалбоподателите се явяват лично, като В. П. се явява и в качеството на адвокат на З. П., и поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът се представлява от адв.М., която оспорва жалбата и изразява становище за нейната неоснователност.

От конституираните като заинтересовани страни, се явяват само С. Г. П. и Й. Г. И., които считат жалбата за основателна.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и обсъди приетите по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало със заявление с вх.№ 94-4589 от 08.04.2010г. на З. Н. П.- наследник на Н. П. З. с искане за изменение на ККР за поземлени имоти с идентификатори 68134.4082.352 и 68134.4082.784. Към заявлението е приложена скица-проект № 3536/04.05.2010г. за попълване с нов имот с проектен № 4082.5998, възстановен по реда на ЗСПЗЗ, описан в приложено решение на ОСЗГ/ сега ОСЗ/ „ Овча купел” № 9298/4; 112;159/л.58/, попадащ в имот с идент. 68134.4082.352, целият с площ от 1 403 кв.м. Иска се нанасяне на границите на имота по координати на граничните точки по скица- проект към акт за непълноти и грешки № 111/04.05.2010г./л.28/, както и отразяване в КР на данните за собствениците съгласно представените документи за собственост.

Трасираният с протокол от 12.03.2010г./л.69/ПИ № 68134.4082.5998 с площ от 360 кв.м. е собственост по 1/3 ид.част на : наследниците на Г. П. З.; наследниците на Н. П. З. и наследниците на Т. П. З.: И. Т. П. и Д. И. И..

Приложеният акт за непълноти и грешки не е подписан от съсобственика И. Д. П..

Именно по тази причина и на осн.чл.53, ал.2 от ЗКИР вр. с чл.62, ал.3 от Наредба № 3/ 2005г., началникът на СГКК е отказал исканото изменение с попълване на нов имот в границите на имот с идент. 68134.4082.352 .

По делото са приложени два броя съдебни решения. С решение по адм.д.№ 3571/ 1999г. на СГС, влязло в сила на 03.07.2001г. , постановено в производство по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ е отменена заповед № РД-64-25/06.01.1999г. на кмета на район”М.”- СО, с която е прието, че част от имот с пл.№ 3715, кв.18 и кв.20 по плана на[жк]с площ от 360 кв.м. не подлежи на възстановяване и цялата площ е определена като свободна от застрояване съобразно приетото заключение, неразделна част от решението.

С решение по адм.д. № 3574/ 1999г. на СГС/ влязло в сила на 10.10.2001г./ е обезсилена като недопустима заповед № РД-64-31/11.01.1999г. на кмета на район” М.”- СО и за имот с пл.№ 3061,кв.27 и кв.28 от РП на[жк]е определена като незастроена площ от 700кв.м. съобразно скицата към приетото заключение, неразделна част от решението.

Със заповед № РД-57-172/26.09.2009г., ВРИД на СО е наредил да се отпише от актовете книги за общинска собственост част от имот стар пл.№ 3715, к.л.№ 17 от КП от 1939, к.л. № 602 от действащия КП, м. „ Новия кър-Г.”, с площ от 360 кв.м. Съгласно действащия ПУП възстановения имот попада в кв.18, УПИ II, м.”М. 1 ”.

По делото е изслушана СТЕ, заключението от която не е оспорено от страните и се кредитира от съда като компетентно и обективно дадено.

ВЛ е установило, че проектен имот с пл.№ 4082.5998/л.63 и л.70/ е при граници: ПИ с № –ра 68134.4082.784, 68134.4082.354 и 68134.4082.6006 и е новообразуван от ПИ № 68134.4082.352 след създаване на ПИ № 68134.4082.5998, с площ от 1 403кв.м., за който няма данни за собственост.

Така индивидуализираните имоти са идентични с част от имот № 3715 от КП от 1939г., описан в решение от 23.05.2001г. по адм.д.№ 3571/1999г. на СГС.

В с.з., проведено на 05.12.2011г., след приемане на СТЕ В. П. е оттеглил жалбата в частта , касаеща имот с идент. 68134.4082.7, идентичен с имот № 3061 от кв.27, 28 от РП на[жк]и на осн.чл.159, т? от АПК, производството в тази част е прекратено. Определението не е обжалвано и е влязло в сила.

При така установените факти и след извършена проверка по реда на чл.168,ал.1 вр.с чл.146 от АПК, съдът приема за установено от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл.149,ал.1 от АПК, от активнoleгитимирани страни и против акт, подлежащ на оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен за целта орган и в кръга на неговите правомощия, какъвто е началникът на СГКК, тъй като за м." М. 1", със заповед N РД-18-15/06.03.2009г. на ИД на АГКК е одобрена кадастрална карта, а със заповед N 300-152/29.10.2003г., ИД на АГКК е делегирал на началниците на службите по кадастъра правомощия за издаване на заповеди по чл.54, ал.1 от ЗКИР за одобряване на изменения в ККР на територията на съответните области.

Заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалния закон.

Безспорно установено по делото е, че бившият имот с пл.N 3715 е нанесен в КП/к.л.17/ на [населено място] от 1939г. и попада в РП на ж.к." М. 1 ,, одобрен със заповед N РД-50-09-224/25.05.1988г. След изключване на застроената площ от имота съгласно влязло в сила решение на СГС от 23.05.2001г. остава площ от 360 кв.м. Съгласно ПУП на [населено място], м.ж.к." М. 1" , одобрени със заповеди N РД-50-09-224/25.05.1998г. и N РД-09-50-540/14.09.1999г. на главния архитект на [населено място], възстановената част на имота попада в кв.18, УПИ II. Имотът е отписан от актовете книги за общинска собственост на район"М." със заповед N РД-57-172/26.09.2009г. на ВРИД на СО.

В одобрената със заповед КК, имотът не е отразен. Същият попада в имот с идент. 68134.4082.352/ за който няма данни за собственост/ и е с предвиден проектен N 68134.4082.5998.

Съсобственици на имота са наследниците на Г. П. З.; на Н. П. З. и на Т. П. З.: И. Т. П.

Заповедта е издадена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалния закон.Съгласно чл. 54 от ЗКИР изменението на кадастралната карта се одобрява със заповед на изпълнителния директор на АГКК или овластен от него Началник на СГКК. В чл. 53, ал. 1 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ са изброени изчерпателно случаите, при които одобрените кадастрални карти, както и кадастралните регистри могат да бъдат изменяни. Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 3 от ЗКИР непълнотите и грешките по ал.1 т.1 на чл. 53 от с. з. се установяват на самото място от службата по кадастъра с акт, който се подписва от съставителя, заявителя и пряко заинтересованите собственици, а по аргумент на § 1, т. 13 от ПЗР на ЗКИР това са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението на кадастралната карта. Неуредените в закона въпроси за съдържанието, съставянето и поддържането на кадастралните карти и кадастралните регистри са регламентирани с Наредба № 3 от 28.04.2005г. подзаконов акт по чл. 31 ЗКИР. В разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от горепосочената наредба изрично се сочи, че при неподписването на акта за непълноти това обстоятелство се отбелязва от съставителя и службата по кадастъра издава отказ за отразяване на непълнотата или грешката в кадастралната карта и кадастралните регистри, за което уведомява заявителя.

Ал. 6 на чл. 62 от Наредбата предвижда при спор за материално право непълнотите и грешките да се отразяват след решаването му по съдебен ред разпоредбата.

Нормата на чл.62,ал.5 от Наредба N 3/2005г. на МРРБ предвижда две хипотези,при наличието на които актът за непълноти и грешки не се подписва от пряко заинтересованите лица. Първата е при изпълнение на влязло в сила решение, което е

задължително, както за страните по него, така и за всички държавни органи и други лица предвид обстоятелството, че с него са признати вещни права, които по определение са абсолютни права, т. е. имат действие по отношение на всички лица.

Основните доводи на жалбоподателите касаят именно приложението на цитираната разпоредба, която обаче в контретен случай е неприложима.

Приложеното, влязло в сила на 03.07.2001г. съдебно решение по адм.д.№ 3571/ 1999г. на СГС, с което е прието, че част от имот с пл.№ 3715, кв.18 и кв.20 по плана на [жк]с площ от 360 кв.м.е свободна от застрояване и подлежи на възстановяване е постановено в производство по чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ.

Производството е междинно и е част от производството по земеделската реституция, като всякакви спорове за собственост и каквито и да било материални права са недопустими. Трети лица не могат да участват в това производство, тъй като не се засягат пряко техните интереси. Доколкото има засягане на претендиращи от тях материални права, същите следва да бъдат защитени по общия исков ред.

Цитираното решение има отношение само по отношение на производството за възстановяване правото на собственост по реда на ЗСПЗЗ, което е приключило с позитивно, както за жалбоподателите, така и за заинтересованите страни решение, тъй като е възстановена собствеността върху процесния имот.

Това решение е постановено в друго, специфично по рода си административно производство, но не е решение, с което е решен спор за материално право в общо исково производство, каквото решение законодателят има предвид в разпоредбата на чл.62, ал.5 от Наредба № 3/2005г.

Ето защо, не е налице визираната хипотеза и позоваването на тази разпоредба е неоснователно.

Следователно, административният орган не е бил освободен от задължението си да спази предвидената в чл.53, ал.2 от ЗКИР вр. с процедура за съставяне на АНГ, който на място да бъде подписан от всички заинтересовани лица.

Кои лица имат това качество е определено в разпоредбата на §1, т.13 от ДР на ЗКИР, а именно "заинтересувани лица по чл. 54, ал. 1" са собствениците и носителите на други вещни права на недвижими имоти, чиито права се засягат от изменението. Става дума за собственици и носители на ограничени вещни права на недвижими имоти, върху които или върху части от които се попълват в КК други имоти, т.е. когато се отнемат площи или се променят граници. Именно в това е смисълът на въведеното от закона изискване за предварително разрешаване на евентуални спорове за материално право като задължителна предпоставка за успешно провеждане на процедурата за изменение на влязла в сила КК.

В случая, АНГ не е подписан не от собственик на имот, засегнат от предвиденото изменение/ предвид факта, че за имот с идент. 68134.4082.352 няма данни за собственост/, а от съсобственик на имота, чието нанасяне се иска. АНГ не е подписан от И. Т. П.-наследник на Т. П. З., комуто съгласно цитираното по-горе решение на ОСЗ" Овча купел" е възстановена собствеността. Не се касае за спор за материално право, какъвто безспорно липсва, тъй като с изменението на ККР не само че не се засягат неговите права и интереси, а напротив- позитивно произнасяне по искането за нанасяне на възстановения имот и издаване на заповед в този смисъл, така както и положителното решение на органа по възстановяване на собствеността се явява благоприятно за всеки един от наследниците, респ.съсобственици на имота, в т.ч. и за лицето, неподписало акта.

Съставеният акт за непълноти и грешки N 111/04.05.2010г. е подписан на място от съставителя и заявителите и след като е установено , че липсват пряко заинтересовани собственици по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР, то изискванията на чл.53, ал.3 от ЗКИР са изпълнени и административният орган неправилно е постановил отказ за нанасяне на имот с проектен N 68134.4082.5998.

По изложените съображения, макар и различни от изложените в жалбата, същата се явява основателна и оспорения акт като неправилен и незаконосъобразен следва да се отмени.

Делото следва да се върне на административния орган като преписка за процедиране съобразно дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Водим от горното и на осн.172,ал.2,изр.2-ро,предл.2-ро от АПК,съдът

## Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ с изх. N 94-4589-22-10-2938/18.03.2011г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър.

ВРЪЩА делото като преписка на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър- [населено място] за процедиране съобразно дадените в мотивите на решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :